

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.3.3.13>

W SPRAWIE UZASADNIENIA POTRZEBY BADANIA EUROPEJSKICH DOŚWIADCZEŃ STYMULUJĄCYCH PRACĘ SĘDZIÓW

Serhii Vinnikov

*student Katedry Prawnego Zabezpieczenia Działalności Gospodarczej
Charkowskiego Narodowego Uniwersytetu Spraw Wewnętrznych (Charków, Ukraina)
ORCID ID: 0000-0001-5811-1806
e-mail: SerhiiVinnikov@ukr.net*

Adnotacja. Znaczenie i złożoność kwestii doskonalenia i rozwoju motywowania pracy sędziów warunkuje celowość prowadzenia badań nad organizacją i funkcjonowaniem mechanizmów wspomnianych zachęt w państwach zagranicznych. Przydatność tego kroku zależy również od faktu, że Ukraina jest aktywnym uczestnikiem międzynarodowych interakcji i procesów integracyjnych. W artykule, opierając się na analizie poglądów naukowych naukowców, a także norm prawa międzynarodowego, uzasadnione jest, że obowiązujące prawo Ukrainy, które jest regulowane przez status sędziów w kilku zasadniczych punktach, jest w pełni zgodne z normami europejskimi, ale należy zauważyć, że nie jest pozbawione pewnych wad. Zaproponowano autorską wizję kierunków wprowadzania pozytywnych doświadczeń europejskich w realia narodowe.

Słowa kluczowe: motywacja, praca, sędziowie, doświadczenie europejskie, prawo europejskie.

TO SUBSTANTIATE THE NEED TO STUDY THE EUROPEAN EXPERIENCE OF STIMULATING THE WORK OF JUDGES

Serhii Vinnikov

*Candidate of the Department of Legal Support of Economic Activity
Kharkiv National University of Internal Affairs (Kharkiv, Ukraine)
ORCID ID: 0000-0001-5811-1806
e-mail: SerhiiVinnikov@ukr.net*

Abstract. The importance and complexity of the issue of improving and developing incentives for judges determines the feasibility of conducting a study of the organization and functioning of the mechanisms of this incentive in foreign countries. The usefulness of this step is also determined by the fact that Ukraine is an active participant in international cooperation and European integration processes. The article, based on the analysis of scientific views of scientists, as well as international law, argues that the current legislation of Ukraine, which regulates the status of judges in some respects fully meets European standards, but noted that it is not without certain shortcomings. The author's vision of the directions of introduction of positive European experience into national realities is offered.

Key words: incentives, work, judges, European experience, European legislation.

ДО ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ ВИВЧЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ СТИМУЛЮВАННЯ ПРАЦІ СУДДІВ

Сергій Вінніков

*здобувач кафедри правового забезпечення господарської діяльності
Харківського національного університету внутрішніх справ (Харків, Україна)
ORCID ID: 0000-0001-5811-1806
e-mail: SerhiiVinnikov@ukr.net*

Анотація. Важливість та складність питання вдосконалення та розвитку стимулювання праці суддів обумовлює доцільність проведення дослідження організації і функціонування механізмів зазначеного стимулювання у зарубіжних державах. Корисність даного кроку також визначається й тим, що Україна є активним учасником міжнародної взаємодії та євроінтеграційних процесів. У статті, спираючись на аналіз наукових поглядів вчених, а також норм міжнародного законодавства, обґрунтовано, що чинне законодавство України, яким регламентується статус суддів у ряді принципових моментів цілком відповідає європейським стандартам, однак при цьому відмічено, що воно не позбавлене певних недоліків. Запропоновано авторське бачення напрямків запровадження позитивного європейського досвіду у національні реалії.

Ключові слова: стимулювання, праця, судді, європейський досвід, європейське законодавство.

Постановка проблеми. Важливість та складність питання вдосконалення та розвитку стимулювання праці суддів обумовлює доцільність проведення дослідження організації і функціонування механізмів зазначеного стимулювання у зарубіжних державах. Корисність даного кроку також визначається й тим, що Україна є активним учасником міжнародної взаємодії та євроінтеграційних процесів. Так, наприклад, у статті 14 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 2014 р., зазначається, що в рамках співробітництва у сфері юстиції, свободи та безпеки, Сторони надають особливого значення утвердженню верховенства права та укріпленню інституцій усіх рівнів у сфері управління загалом та правоохоронних і судових органів зокрема. Співробітництво буде спрямоване, зокрема, на зміцнення судової влади, підвищення її ефективності, гарантування її незалежності та неупередженості та боротьбу з корупцією. Співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки буде відбуватися на основі принципу поваги до прав людини та основоположних свобод (Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, 2014).

Стан дослідження. В останні роки проблемі стимулювання праці суддів неодноразово приділялась увага у наукових працях різних науковців. Зокрема слід вказати: Ю.П. Сурмін, Н.М. Суліма, Л.М. Степасюк, О.В. Величко, В.Д. Бакуменко, А.М. Михненко, Н.Ф. Артеменко, В.М. Маслова та багато інших. Втім, незважаючи на чималу кількість наукових досліджень, в юридичній літературі залишається ряд проблем, вирішення яких вимагає вивчення позитивного зарубіжного досвіду.

Саме тому метою статті є: обґрунтувати необхідність вивчення європейського досвіду щодо стимулювання праці суддів.

Виклад основного матеріалу. В умовах сьогодення судова система України не відповідає міжнародним вимогам та рекомендаціям, принципам верховенства права, справедливого правосуддя, а статус судді потребує змін шляхом ґрунтового законодавчого регламентування та внесення доповнень. Вироблення основних шляхів удосконалення правового регулювання правового статусу суддів потребує насамперед проведення змістовного аналізу досвіду зарубіжних країн у цій сфері (Микульця, 2011: 78). Є.В. Авдєєнко стверджує, що діяльність судів України, як і функціонування будь-яких органів державної влади, потребує постійного перегляду та вдосконалення. Це пов'язано з постійними змінами суспільних відносин як усередині держави, так і на міжнародному рівні. Постійний прогрес, що відбувається в суспільстві, спричиняє зміну пріоритетів діяльності суб'єктів владних повноважень, фізичних та юридичних осіб. Виникають нові види правовідносин, які вимагають їх нормативного врегулювання. Такі процеси вимагають постійного оновлення законодавства, усунення прогалин та колізій у ньому. У зв'язку з цим вносяться зміни й у діяльність судів, які повинні здійснювати правосуддя виключно на засадах законності. Крім того, постійні зміни в суспільстві вимагають пристосування до сучасних вимог і організаційних засад діяльності судів. Таким чином, діяльність судів потребує постійного покращення, у тому числі шляхом запровадження в їх роботі передового досвіду інших держав (Авдєєнко, 2014: 3).

В. Валанчюс наголошує, що Україна зробила чіткий вибір на користь європейської інтеграції. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом встановлює, перш за все, політичну та економічну асоціацію між обома сторонами. Угода також зобов'язує Україну реформувати сферу юстиції та привести її ініціативи та законодавство у відповідність до європейських. Європейський вектор інтеграції означає, між іншим, що *acquis communautaire* ЄС є тим горизонтом, до якого прагне наблизитися Україна. Європейська інтеграція означає, що законодавство та підзаконні акти в усіх сферах ґрунтуються на принципі верховенства права. Європейська інтеграція також означає певний підхід і розуміння того, що політична, виконавча та судова влада повинні змінюватися для впровадження, забезпечення та захисту прав людини (Валанчюс, 2015: 12). Незалежність судової влади, наголошує експерт, є окремим питанням. Демократичні держави проголосили незалежність судової влади цінністю, яка не допускає компромісів. Верховенство права в будь-якій країні тісно пов'язане з незалежністю судової влади. За наявності серйозних недоліків у цій сфері негайно постає питання, чи насправді в державі панує верховенство права, чи дійсно вона є демократичною. Іншими словами, може йти мова про автократичний тип держави, чи навіть диктатуру (Валанчюс, 2015: 12).

Отже, позиції вище зазначених правників досить переконливо свідчать на користь того, що вивчення зарубіжного досвіду у сфері організації та функціонування судової влади й імплементація його найкращих зразків в Україні є важливим та необхідним етапом реформування вітчизняної судової системи. Разом із тим, питанню стимулювання праці суддів практично не приділяється окремої уваги, а ключове місце посідають проблеми забезпечення незалежності суддів та подолання корупції у даній системі. Хоча аналіз ряду міжнародних документів свідчить про те, що стимулювання праці суддів є важливим аспектом забезпечення у їх роботі високого рівня законності, дисциплінованості та професіоналізму. Так, наприклад, у Європейській хартії «Про статус суддів» від 10.07.1998 р. окрема увага приділена і питанням розвитку суддівської кар'єри, і відповідальності суддів, і винагородженню та соціальному забезпеченню суддів. Зокрема, відповідно до даного міжнародного акту, якщо система просування по службі не заснована на трудовому стажі, то вона будується виключно на якостях і достоїнствах, які проявляються при виконанні обов'язків, покладених на суддю, за допомогою об'єктивної оцінки, проведеної одним або декількома суддями і обговорюваної з зацікавленим суддею. Судді, які не просуваються по службі, повинні мати право на подачу скарги в орган суддівського врядування. Хартія гарантує суддям підтримання на належному рівні і розширення їх ерудиції – як

професійної, так і соціально-культурної, необхідної для виконання їх обов'язків, за допомогою надання їм періодично можливості перепідготовки за рахунок держави (Про статус суддів, 1998). Що стосується оплати праці судді та його соціального забезпечення, відповідно до положень Хартії, судді, які професійно виконують суддівські функції, мають право на винагороду, рівень якої повинен бути таким, щоб вони були захищені від тиску при прийнятті ними рішень і в роботі взагалі, тобто щоб не були зменшені їх незалежність і неупередженість. Розмір винагороди може залежати від стажу, від характеру обов'язків, виконання яких доручається суддям, від важливості завдань, покладених на них, причому оцінка всіх цих факторів повинна проводитися в умовах гласності. Закон забезпечує гарантії для професійних суддів, від соціальних ризиків, пов'язаних з хворобою, вагітністю та пологами, інвалідністю, старістю і смертю. Зокрема, Закон передбачає, що судді, які досягли встановленого законом віку для виходу у відставку з суддівської посади і виконували суддівські обов'язки протягом певного терміну, повинні отримувати пенсію по виходу у відставку, рівень якої повинен бути якомога ближче до рівня їхньої останньої заробітної плати, яку вони отримували в якості судді (Про статус суддів, 1998). У Загальній (Універсальній) хартії суддів, від 17.11.1999 р., прийнятій Центральною Радою Міжнародної Асоціації Суддів, зазначається, що суддя має отримувати достатню винагороду для забезпечення своєї економічної незалежності. Винагорода не повинна залежати від результатів роботи судді та скорочуватися під час всього терміну повноважень. Суддя має право на вихід у відставку з призначенням йому щорічної ренти або пенсії згідно з його професійною категорією. Після виходу у відставку суддя не може бути обмежений у праві займатися іншою юридичною діяльністю через те, що він/вона був суддею (Загальна (Універсальна) хартія судді, 1999).

Також слід відмітити Рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи № 94 (12) «Про незалежність, ефективність і статус суддів» від 13.10.2004 р., в якій йдеться про умови праці суддів. Для створення відповідних умов праці, які дозволять суддям ефективно працювати, необхідно, зокрема: укомплектувати штати достатньою кількістю суддів та забезпечити їм перед їхнім призначенням та протягом їхньої кар'єри необхідну професійну підготовку, прикладом якої може бути стажування у судах та, за можливості, в інших органах та інстанціях влади. Судді не повинні оплачувати таку професійну підготовку; ця підготовка має бути спрямована на вивчення нового законодавства та судової практики. У разі необхідності така підготовка повинна включати навчальні візити до органів влади та судів в європейських та інших зарубіжних країнах; забезпечити те, щоб статус і винагорода суддів відповідали гідності їхньої професії та відповідальності, яку вони беруть на себе; запровадити чітко означену структуру з тим, щоб комплектувати штати кваліфікованими суддями та закріплювати їх; надати в розпорядження суддів допоміжний персонал та відповідне обладнання, зокрема, засоби для діловодства та зв'язку, з тим, щоб вони могли діяти ефективно та без невинуватених затримок; ужити відповідних заходів з тим, щоб доручити виконувати несудові завдання іншим особам. Для гарантії безпеки суддів мають бути вжиті всі належні заходи, зокрема, в приміщенні суду має бути присутня охорона, або правоохоронні органи мають охороняти суддів, яким можуть серйозно погрожувати або вже погрожують (Рекомендація № (94) 12 «Незалежність, дієвість та роль суддів», 1994). В якості негативної форми стимулювання праці суддів у зазначених Рекомендаціях №94 (12) від 13.10.2004 р. передбачено засади дисциплінарної відповідальності суддів. А саме, коли судді не виконують своїх обов'язків ефективно та неупереджено або коли мають місце дисциплінарні порушення, мають бути вжиті всі необхідні заходи, за умови, що вони не впливають на незалежність правосуддя. Відповідно до конституційних принципів та правової традиції кожної із держав, можуть бути вжиті, наприклад, такі заходи: а. усунення судді від провадження у справі; б. доручення судді виконання інших завдань в межах суду; с. штрафні санкції, як, наприклад, зменшення розміру винагороди протягом якогось періоду часу; d. тимчасове призупинення суддівських функцій. 2. Судді, яких було призначено безстроково, не можуть бути відкликані без достатніх на те причин до досягнення ними пенсійного віку. Такі причини повинні бути закріплені в чітко визначених законом положеннях і можуть мати застосування у країні, в якій суддя обирається на визначений строк; вони можуть стосуватись випадків, коли суддя не в змозі відправляти судочинство, або ж він здійснив кримінальний злочин чи серйозно порушив дисциплінарні правила. Для застосування вище згаданих положення щодо дисциплінарної відповідальності судді держава має створити спеціальний повноважний орган, який повинен накладати санкції та вживати дисциплінарні заходи, якщо такі заходи не вживає суд. Рішення такого органу повинні контролюватись судовим органом найвищої інстанції, або ж він сам може бути таким органом найвищої інстанції (Рекомендація № (94) 12 «Незалежність, дієвість та роль суддів», 1994).

У листопаді 2010 Комітет Міністрів Ради Європи прийняв ще одні Рекомендації CM/Rec (2010) № 12, адресовані державам-членам щодо суддів: незалежності, ефективності та обов'язків. У даному документі окрім іншого йдеться про: оплату праці. Основні норми системи оплати праці професійних суддів мають бути визначені законом. Оплата праці суддів повинна відповідати їх професії та виконуваним обов'язкам, а також бути достатньою, щоб захистити їх від дії стимулів, через які можна впливати на їхні рішення. Мають існувати гарантії збереження належної оплати праці на випадок хвороби, відпустки по догляду за дитиною, а також гарантії виплат у зв'язку з виходом на пенсію, які мають відповідати попередньому рівню оплати їх праці. Для захисту оплати праці суддів від зменшення слід прийняти спеціальні законодавчі положення. Потрібно уникати впровадження систем, в яких основна оплата праці суддів залежить від їхніх досягнень, оскільки в такому випадку можуть виникнути перешкоди для незалежності суддів; про навчання. Судді повинні забезпечуватися теоретичним, практичним початковим навчанням та навчанням без відриву від роботи, яке повністю фінансується державою. У це навчання мають входити предмети з економічної,

соціальної та культурологічної тематики, пов'язані з виконанням суддівських функцій. Інтенсивність і тривалість такого навчання мають визначатися з огляду на попередній професійний досвід. Незалежний орган влади повинен забезпечити згідно з освітньою автономією відповідність початкового навчання та навчання без відриву від виробництва вимогам відкритості, компетентності та неупередженості, властивим посаді судді; про оцінювання. Якщо органи судової влади встановлюють системи для оцінювання роботи суддів, такі системи мають ґрунтуватися на об'єктивних критеріях. Ці критерії повинні оприлюднити компетентний судовий орган. Процедурою має бути передбачений дозвіл суддям висловлювати погляди щодо власної діяльності та її оцінювання, а також оскаржувати оцінювання в незалежному органі влади або суді. про дисциплінарну відповідальність та суддівську етику (Рекомендація CM/Rec Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки, 2010).

Висновок. Аналіз положень вище зазначеної Європейської хартії «Про статус суддів», Загальної (Універсальної) хартії судді, а також Рекомендацій Комітету Міністрів Ради Європи щодо незалежності та ефективності суддів, свідчить про те, що чинне законодавство України, яким регламентується статус суддів у ряді принципових моментів цілком відповідає європейським стандартам. Зокрема це стосується вимог про те: що головним стимулом праці суддів має бути саме їх заробітна плата (суддівська винагорода), і що вона повинна бути на такому рівні, який би забезпечував матеріальну задоволеність та упевненість судді, і не схиляв його (її) до прийняття інших матеріальних стимулів незаконного характеру за винесення потрібного рішення; що професійне навчання суддів за рахунок держави є необхідною умовою їх професійного розвитку та стимулювання до високоякісного відправлення правосуддя; що судді не повинні перенавантажуватися, особливо роботою, яка не має безпосереднього відношення до розгляду справ. Для цього судді мають забезпечуватися відповідним допоміжним персоналом; що забезпечення особистої безпеки суддів також є важливим стимулом праці суддів; що можливість просування по службі та покращення суддею свого професійного трудового статусу значним чином мотивує до ефективного та відповідального виконання своїх трудових обов'язків; що дисциплінарна відповідальність, хоча і є негативною, втім вкрай важливою формою спонукання суддів до дотримання трудової дисципліни та правил суддівської етики.

Список використаних джерел:

1. Авдєєнко Є.В. Можливості використання зарубіжного досвіду правового забезпечення та організації діяльності судів в Україні // Є.В. Авдєєнко / Європейські перспективи. – 2014. – № 7. – С. 121–127.
2. Валанчюс В. Європейські та міжнародні стандарти у сфері судочинства / В. Валанчюс, Ю. Землицька, К. Мадоян. – К.: 2015. – 708 с.
3. Загальна (Універсальна) хартія судді, ухвалена 17 листопада 1999 р. Центральною Радою Міжнародної Асоціації Суддів в Тайпеї (Тайвань) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_j63#Text
4. Микульця І.І. Місце та особливості функціонування органів юстиції регіонального рівня у системі суб'єктів адміністративного права / І.І. Микульця Право і безпека. – 2011. – № 5 (42). – С. 78–82.
5. Про статус суддів : Європейська хартія про закон від 10.07.1998 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_236#Text
6. Рекомендація CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки від 17.11.2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a38#Text
7. Рекомендація № (94) 12 «Незалежність, дієвість та роль суддів» (ухвалена Комітетом Міністрів Ради Європи на 518 засіданні заступників міністрів 13.10.94 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_323#Text
8. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони {Угоду ратифіковано із заявою Законом № 1678-VII від 16.09.2014} [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text

References:

1. Avdieienko, Ye.V. (2014). *Mozhlyvosti vykorystannia zarubizhnogo dosvidu pravovoho zabezpechennia ta orhanizatsii diialnosti sudiv v Ukraini* [Opportunities to use foreign experience in legal support and organization of courts in Ukraine] *Yevropeiski perspektivy – European perspectives*, 7, 121–127 [in Ukrainian].
2. Valanchius V, Zemlytska Yu., Madoian K. (2015). *Yevropeiski ta mizhnarodni standarty u sferi sudochynstva* [European and international standards in the field of justice]. Kyiv. [in Ukrainian].
3. Zahalna (Universalna) khartiia suddi, ukhvalena 17 lystopada 1999 r. Tsentralnoiu Radoiu Mizhnarodnoi Asotsiatsii Suddiv v Taipei (Taiwan) [General (Universal) Charter of Judges, adopted on November 17, 1999 by the Central Council of the International Association of Judges in Taipei (Taiwan)] rada.gov.ua Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_j63#Text [in Ukrainian].
4. Mykultsia, I.I. (2011). *Mistse ta osoblyvosti funktsionuvannia orhaniv yustytisii rehionalnoho rivnia u systemi subiektiv administratyvnoho prava* [The place and features of the functioning of justice bodies at the regional level in the system of subjects of administrative law]. *Pravo i bezpeka – Law and security*, 5 (42), 78–82 [in Ukrainian].
5. Pro status suddiv : Yevropeiska khartiia pro zakon vid 10.07.1998 r. [On the status of judges: European Charter of Laws of 10.07.1998] rada.gov.ua Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_236#Text [in Ukrainian].
6. Rekomendatsiia CM/Rec (2010) 12 Komitetu Ministriv Rady Yevropy derzhavam-chlenam shchodo suddiv: nezalezhnist, efektyvnist ta oboviazky vid 17.11.2010 r. [Recommendation CM / Rec (2010) 12 of the Committee of Ministers of the

Council of Europe to member states on judges: independence, efficiency and responsibilities of 17.11.2010] rada.gov.ua Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a38#Text [in Ukrainian].

7. Rekomendatsiia № (94) 12 «Nezalezhnist, diievist ta rol suddiv» (ukhvalena Komitetom Ministriv Rady Yevropy na 518 zasidanni zastupnykiv ministriv 13.10.94 r.) [Recommendation № (94) 12 “Independence, effectiveness and role of judges” (adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe at the 518th meeting of the Ministers' Deputies on 13.10.94)] rada.gov.ua Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_323#Text [in Ukrainian].
8. Uhoda pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu, z odniiei storony, ta Yevropeiskym Soiuzom, Yevropeiskym spivtovarystvom z atomnoi enerhii i yikhnyimi derzhavamy-chlenamy, z inshoi storony {Uhodu ratyfikovano iz zaiavoiu Zakonom № 1678-VII vid 16.09.2014} [Association Agreement between Ukraine, of the one part, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their Member States, of the other part {The Agreement was ratified by a statement of Law № 1678-VII of 16.09.2014}] rada.gov.ua Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text [in Ukrainian].

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.3.3.14>

MIĘDZYNARODOWE REGULACJE PRAWNE W ZAKRESIE PRZEPISÓW KARNO-PRAWNYCH I PRZESTRZEGANIA PRZEPISÓW BHP

Roman Vitiuk

student Uniwersytetu Nowoczesnej Wiedzy (Kijów, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-7160-2512

Roman_Vitiuk@ukr.net

Adnotacja. W artykule zbadano i przeanalizowano międzynarodowe przepisy prawne w zakresie przepisów karno-prawnych i przestrzegania przepisów BHP. Autor przeprowadził analizę międzynarodowych aktów prawnych dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, na podstawie której stwierdził, że krajowe prawo w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy jest w pełni zgodne z zasadami i normami prawa międzynarodowego i gwarantuje pracownikom nie mniej szerokie prawa niż te zapisane w aktach prawa międzynarodowego. W artykule przeanalizowano optymalny model karno-prawnej ochrony bezpieczeństwa i higieny pracy w prawie krajowym oraz zbadano międzynarodowe standardy prawne i gwarancje zapewnienia praw pracowniczych w ogóle, a w szczególności w zakresie prawa oraz bezpieczeństwa i higieny pracy. W wyniku przeprowadzonych badań przedstawiono uzasadnione propozycje zmian w Kodeksie Karnym Ukrainy.

Słowa kluczowe: BHP, bezpieczeństwo pracy, karno-prawna ochrona bezpieczeństwa i higieny pracy, naruszenie przepisów BHP, międzynarodowe dokumenty prawne, Konwencja, prawa pracy obywateli.

INTERNATIONAL LEGAL STANDARDS OF CRIMINAL LEGAL REGULATION OF ENSURANCE AND COMPLIANCE WITH OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY REQUIREMENTS

Roman Vityuk

applicant of the University of Modern Knowledge (Kyiv, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-7160-2512

Roman_Vitiuk@ukr.net

Abstract. The article examines and analyzes the international legal norms of criminal law regulation of ensuring and compliance with labor protection requirements. The author analyzes the international legal acts on labor protection, on the basis of which it is concluded that the national Ukrainian legislation in the field of labor protection fully complies with the principles and norms of international law and guarantees employees no less broad rights than those enshrined in international law. The article analyzes the optimal model of criminal law protection of labor safety in national legislation and examines international legal standards and guarantees of labor rights in general and rights and labor protection in particular. As a result of the conducted research the substantiated offers concerning modification of the Criminal code of Ukraine are resulted.

Key words: labor protection, labor safety, criminal and legal protection of labor protection, violation of legal requirements on labor protection, international legal documents, Convention, labor rights of citizens.